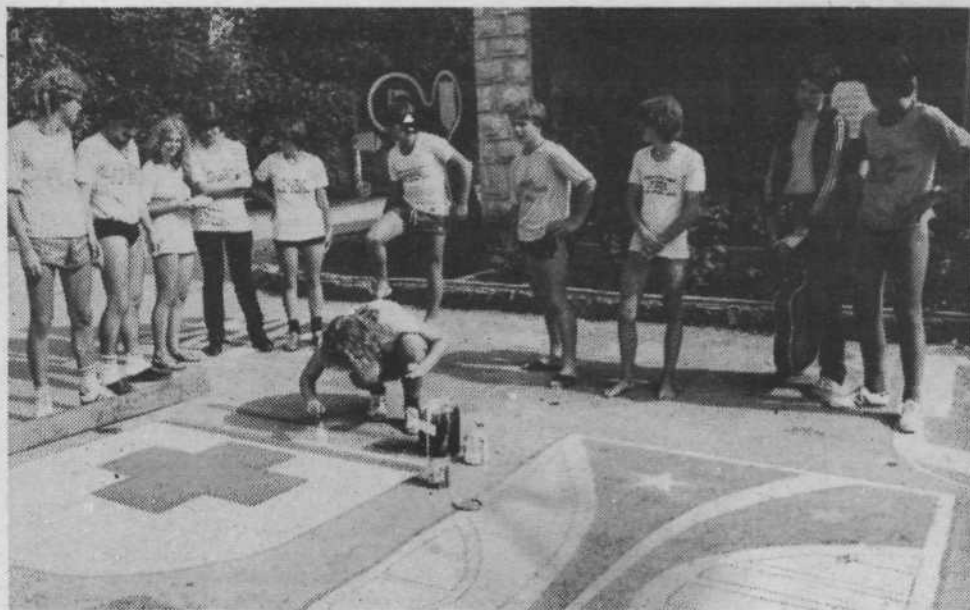

Priljubljena brigadirska zabava – risanje in pisanje po tleh

MDA BELA KRAJINA

Žulji za vodovod

»Zbrani z vseh koncev Ljubljane – mesta heroja smo prišli v Belo krajino z namenom, da prebivalcem te lepe slovenske dežele olajšamo življenje, da preprečimo ali vsaj zmanjšamo odseljevanje delovnih ljudi v druge kraje, kjer se lažje živi. Večina se nas je spoznala na brigadnih konferencah v Ljubljani že pred akcijo; razdelili smo si zadolžitve v brigadi, izvolili brigadirje v samoupravne organe. Seznanili smo se z brigadirskim življenjem.«

Tako je bilo izpod peresa »Srečkota« zapisano v Biltenu, glasilu I. inženirske brigade VII. korpusa, v kateri so brigadirji iz naše občine. Presenetili smo jih sredi dela na trasi vodovoda v belokranjski vasi Vinica.

Komandant Miran Pezo in njegovi tovariši so bili zelo ljubezni in so povedali cel kup zanimivosti. Pojasnili so nam, da so že tretja izmena, da je brigadirjev sedemintrideset, da je najmlajšemu štirinajst let, da so zelo srečni, da delo poteka v redu in tako naprej.

»Vstajamo zelo zgodaj,« je povzel eden od brigadirjev. »Ob pol šestih zjutraj smo že na trasi in krampamo vse do trinajste ure, ko gremo utrjeni na kosilo. Ker imamo rokavice, nas ima žuljave roke le malo. Odlično se razumemo z domačini, tudi z namestitvi v osnovni šoli smo kar zadovoljni, so pa stvari, ki nas motijo in to zelo. Denimo, še doslej nismo dobili brigadirskih uniform in delamo kar v svojih oblekah. Najbolj pa bi se lahko pritožili čez hrano. Povsem je zanič, povrhu je še malo kalorična in kar pogosto je preprosto zmanjka.«

Tudi sami smo se prepričali, da brigadir govori resnico, saj je prav ob našem obisku zmanjkalo hrane. Orodja jim primanjkuje, pa še to, ki ga imajo, je slabe kakovosti in se nemalo krat kramp ali lopata polomita.

Toda brigadirji se ne dajo, mladost in dobra volja zmoreta vse. Organizirali so si bogate popoldanske aktivnosti, tako da jim tudi v prostem času ni nikdar dolgčas. Ustanovili so tečaj cestnoprometnih predpisov pa tečaj prve pomoči; neplavalce uri učitelj plavanja na Kolpi, ukvarjajo se s fotografiranjem, imajo mladinsko politično šolo, zabavala jih je Mateja Kolečnik, tiskajo bilten, rišejo in pojejo. Nekateri se po težkem fizičnem delu ukvarjajo še s košarko in odbojko, obiskali so tudi svoje tovariše-brigadirje na Kozjanskem, za nameček pa jih je zabavala belokranjska folklorna skupina.

Vinica je majhna vasica, a se ponaša, da se je tam rodil naš veliki Oton Župančič. Zdaj bodo brigadirji zgradili še vodovod in položili telefonski kabel, to pa bo njihov prispevek gostoljubnim in dobrodušnim Belokranjcem, da jim bo življenje lažje in lepše.

TADEJ BRATOK

Teden dni kasneje so obiskali brigadirje v Beli krajini predsednik skupščine občine Ljubljana Center Albin Vengust, predsednik OK ZSMS Julijan Dečman, član predsedstva OK ZSMS Jaka Jurček in novinarja Dnevnik ter Dogovorov.

Na pot smo odšli nekoliko zaskrbljeni, saj smo bili dan pred obiskom ob-

veščeni, da se je zastrupilo več brigadirjev, ki so jih prepeljali celo v novomeško bolnišnico. Ob prihodu smo z veseljem ugotovili, da je bilo v informaciji le delček resnice; proti večeru prejšnjega dne je nekaj brigadirjev res dobilo trebušne krče; iz preventivnih razlogov so jih zato 12 odpeljali na pregled v bolnišnico, kjer so dobili vitaminske injekcije in se vrnili v brigado. Le dva pa sta ostala do naslednjega dne zaradi preiskav v bolnišnici.

Inspekcija, ki je takoj ustrezno ukrepala, je ugotovila, da težave brigadirjev niso nastale zaradi hrane, ki je bila neoporečna, temveč so bile le posledica naporov, vročine in sparjene vode, ki so jo pili na trasi. Dan pred tem je bil namreč udarniški, vsi brigadirji so krepko poprijeli za krampe in lopate, saj so normo presegali tudi nekaj več kot 230-odstotno. Vzrokov za preplah tako res ni bilo, saj so bili vsi brigadirji, razen omenjenih dveh, že naslednji dan na trasi, ob našem obisku pa so nam zagotovili, da se dobro počutijo.

Ob obisku, ki se mu je kasneje pridružil tudi član RK ZSMS, pa smo ugotovili, da na akciji marsikje pošteno škriplje; da je bila hrana včasih res slaba, predvsem pa so bili obroki preskromni in premalo kalorični, predvsem zajtrki in malice; da škriplje v odnosih med vodstvom akcije, ki ne živi z brigado tako, kot bi moralo in da vedenje posameznikov iz štaba, predvsem komandanta akcije ni bilo brigadirjem ravno vzor; da brigadirji določenih nepravilnosti in težav ne odpravljajo po tovariški in predvsem samoupravni poti, ki je v brigadi jasno načrtana.

Ne poudarjamo zaman, da so mladinske delovne akcije velika šola samoupravljanja; brigadirji v Beli krajini so se prav gotovo marsičesa naučili, saj smo v dolgem in odkritem pogovoru spoznali, da ni ničesar, česar se ne bi dalo z dobro voljo in odkritim pogovorom in dogovarjanjem popraviti in da bi bilo marsikaj že lahko drugače, ko bi brigadirji to storili že prej. Pred brigadirji te izmene je bila še cela druga dekada in ko smo jih te dni poklicali po telefonu, so nam zagotovili, da je hrana zdaj odlična in obilna, odnosi v brigadi pa bistveno spremenjeni.

Mnogo hrupa za nič – ali – kjer se dela, se tudi greši – bi konec koncev lahko rekli, pa ni čisto tako. Tudi take drobne in navidez nepomembne nepravilnosti in pomanjkljivosti so pri organiziranju mladinskih delovnih akcij še kako pomembne. Sama skrb za številčno izpopolnitev mladinskih delovnih brigad še ni dovolj, mlade ljudi je na delo in življenje, ki jih čaka v brigadi, potrebno tudi ustrezno pripraviti. Upamo, da ob letu na to ne bodo pozabili tudi na naši občinski konferenci ZSMS.

LUČKA ŠPAT

Pionirji so koristno izkoristili tudi prosti čas.

Brigadirski podmladek

Zadnja leta imajo nekatere občinske konference ZSMS velike težave pri zagotovitvi potrebnega števila brigadirjev za mladinske delovne akcije. Zato pa je zanimanje toliko večje med pionirji. Ni treba posebej poudarjati lokalnih delovnih akcij, ki se jih pionirji vedno množično udeležijo. Letos pa so imeli pionirji iz Centra priložnost, da se izkažejo tudi na republiški in zvezni delovni akciji.

»Ogrevanje« na Poti tovarštva in spominov v aprilu jim je preprečilo deževno vreme, zato pa so se še bolj zavzeto lotili dela na že tradicionalni delovni akciji v vasi Turje v Zasavju, kjer so pomagali kmetom pri kmečkih opravilih. Bili so vzorni brigadirji, zato so jih kmetje povabili še na jesen, ko bodo lahko pomagali pri obiranju in stiskanju sadja.

Od 13. junija do 10. julija pa se je 8 pionirjev iz občine Center v organizaciji občinske zveze prijateljev mladine udeležilo zvezne delovne akcije Sava 82 v Zagrebu in se jih kar 5 vrnilo kot udarniki.

Takole piše o svojih doživetjih in vti-sih udeleženec brigade »Boško Buha« Zvezdan Marković:

»V Zagrebu so že pred 23 leti začeli z mladinsko delovno akcijo »Sava«. V brigadirskem naselju »Sedem sekretarjev SKOJ« je bilo letos v izmeni 13 brigad. Že sedmo leto zapored sodeluje na akciji tudi pionirska delovna brigada »Boško Buha«. V njej so zbrani pionirji iz vseh glavnih mest republik in pokrajin.

V brigadi je bilo letos 82 brigadirjev in deset mentorjev. Delali smo na vzhodnem »Jarunu«. Ravnali smo umetno plažo. Vsak dan, ko smo se s trase vrnili v naselje, smo najprej po-

kosili, nato pa smo se kopali. Popoldne smo imeli razne dejavnosti, tečaje ali pa šport. Zvečer smo lahko gledali filme ali pa smo imeli druge kulturne prireditve. Večkrat so nas obiskale kulturnoumetniške skupine.

V brigadi »Boško Buha« smo imeli zelo razvito samoupravljanje. Večkrat smo imeli zbor brigadirjev, kjer smo obravnavali nastale probleme. Letos smo v brigadi »Sava 82« pionirji iz centrskih šol. Osem nas je bilo in naša mentorica mladinka Tatjana. Brigadirsko življenje in delo na trasi je bilo za nas prijetno doživetje. Ditka, Aljoša, Zvezdan, Nikola in Petra so bili udarniki, obe dekleti – Ditka in Petra – pa sta bili še posebej pohvaljeni. V brigadi smo krepili bratstvo in enotnost med pionirji narodov in narodnosti Jugoslavije in živeli smo kot ena družina. Doživeli smo mnogo lepih trenutkov in stali mnogo prijateljev, zato se bomo tudi v prihodnje radi vključili v delovne brigade.«

Občinska konferenca ZSMS Center je v sodelovanju z OK ZSMS Šiška organizirala pionirsko delovno brigado (17 iz Centra in 12 iz Šiške), ki je bila ves avgust na MDA Istra 82. Ko smo jih obiskali na trasi, smo se lahko prepričali, da je to pravi brigadirski podmladek.

R. S.

Vzorne pionirje-brigadirje so kmetje iz zasavske vasi Turje povabili tudi na pomoč pri jesenskih opravilih.

Naši brigadirji v Sloveniji in Istri

Mladinska delovna brigada X. SNOUB Ljubljanska, katere komandant je bil tudi to leto študent Vojko Kunaver, se je 31. julija vrnila z zvezne akcije Kozjansko 82. Brigada je bila zelo uspešna tako pri delu na trasi kot pri raznovrstnih interesnih dejavnostih in je osvojila vsa najvišja priznanja akcije.

1. avgusta je odšla na zvezno mladinsko delovno akcijo »Istra 82« pionirska brigada »Janez Hribar«. Kljub žuljem v prvih dneh pionirji zatrujejo, da bodo vzdržali do 31. avgusta, ko bo letošnja akcija končana.

Mladinska delovna brigada »Jože Klanjšek – Vasja« je odpotovala na zvezno akcijo »Crnogorsko primorje 82« v soboto, 7. avgusta. Tudi letos je komandant brigade Mujo

Perenda, zaposlen pri SNG »Drama«, brigada pa se bo vrnila z akcije predvidoma 5. septembra.

V brigadirsko naselje Vinica ob Kolpi so 8. avgusta odšli brigadirji »I. inženirske 7. korpusa«. Da je sodelovanje na mladinskih delovnih akcijah med mladimi še vedno priljubljeno, kaže tudi, da so v tej brigadi brigadirji, ki so v okviru brigad konference ZSMS Ljubljana Center že sodelovali na letošnjih akcijah.

Center za mladinske delovne akcije že pripravlja poročilo o svojem delu, v katerem bo zajeta problematika mladinskega prostovoljnega dela ter analiza doseženih rezultatov na tem področju delovanja mladinske organizacije v letošnjem letu.

MARIJA KADUNC

DOGOVORI / 7